

סדר התפילה המיוחד ואמירת פיטום הקטורת

כפי הסדר שתיקן מרן הגר"ע אייגר זצ"ל בעת המגפה בשנת תקצ"א

למעמד התפילה העולמי
לעצירת המגיפה

בביתו ובראשותו של

רשכבה"ג מרן שר התורה

רבנו הגר"ח קניבסקי שליט"א

שיעתיר ויתפלל ביחד עם בני משפחתו:

מרנן חתנו הגאון רבי שרגא שטיינמן, בנו יקירו וחביבו
הגאון רבי יצחק שאול קניבסקי, וחתנו הגאון רבי יצחק

קולדצקי שליט"א

~ ער"ח אייר תש"פ ~

יאמרו פסוק בפסוק

פרק קכא

א שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. ב עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ. ג אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך. ד הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ה יהוה שמרך יהוה צלך על יד מינך. ו יומם השמש לא יכבה וירח בלילה. ז יהוה ישמרך מפל רע ישמר את נפשך. ח יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

תהילים פרק י"ג

א למנצח מזמור לדוד. ב עד אנה יהוה תשפחני נצח עד אנה תסתיר את פניך מופני. ג עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי. ד הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות. ה פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט. ו ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי.

פרק קל

א שיר המעלות ממצמקים קראתיך יהוה. ב אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני. ג אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד. ד כי עמך הסליחה למען תנא. ה קויתי יהוה קוטה נפשי ולדברו הוחרתי. ו נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר. ז יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות. ח והוא יפדה את ישראל מפל עונתיו.

אותיות קר"ע שט"ן

קמה קראתי בכל לב ענני ייחיה חקיה אצרה: קמו קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיה: קמו קדמתי בנשף ואשועה (לדבריה) [לדברך] יחלתי: קמח קדמו עיני אשמרות לשית באמרתך: קמט קולי שמעה פחסדך י-

הוֹרָה כְּמִשְׁפָּטָךְ חַיִּי: קִנּוּ קָרְבוֹ רַדְפֵי זְמוּה מִתּוֹרָתְךָ רַחֲקוּ: קִנּוּ קָרוֹב אֶתְּהָ
יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמַת: קִנּוּ קָדָם יְדַעְתִּי מִעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם: קִנּוּ
רְאֵה־עֵינַי וְחַלְצֵנִי מִי־תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קִנּוּ רִיבָה רִיבֵי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ
חַיִּי: קִנּוּ רַחוּק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה מִי־חֻקֶּיךָ לֹא דַרְשׁוּ: קִנּוּ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ
הוֹרָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּי: קִנּוּ רַבִּים רַדְפֵי וְצָרֵי מִעֲדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי: קִנּוּ רְאִיתִי
בְּגֵדִים וְאֶתְקוּטְטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: קִנּוּ רְאֵה מִי־פְקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי
יְהוָה כַּחֲסִדְךָ חַיִּי: קִסּוּ רֹאשׁ־דְּבָרְךָ אֱמַת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט צְדָקָה: קִסּוּ
עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצָדֵק בְּלִי־תַנְחִיחֵי לְעֹשֵׂי־קִי: קִכְּב עָרֵב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֶל־יַעֲשֶׂקְנִי
יָדִים: קִכְּב עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתְךָ וּלְאִמְרַת צְדָקָה: קִכְּד עֲשֵׂה עִם־עֲבָדְךָ כַּחֲסִדְךָ
וְחֻקֶּיךָ לְמַדְנִי: קִכְּה עֲבָדְךָ־אֲנִי הִבִּינֵנִי וְאֲדַעַה עֲדוֹתֶיךָ: קִכּוּ עֵת לַעֲשׂוֹת לִי־
הוֹרָה הִפְרוּ תּוֹרָתְךָ: קִכּוּ עַל־כֵּן אֶהְבֵּתִי מִצְוֹתֶיךָ מִזֶּהֶב וּמִפֶּזֶז: קִכְּח עַל־כֵּן כָּל־
פְּקוּדֵי כָל יִשְׁרָתִי כָּל־אֲרָח שֶׁקָּר שָׁנֵאתִי: קִסָּא שָׁרִים רַדְפוּנִי חֲנָם (וּמַדְבְּרִיךָ)
[וּמַדְבְּרִיךָ] פָּחַד לְבִי: קִסְב שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל־אִמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שָׁלֵל רַב: קִסְג שֶׁקָּר
שָׁנֵאתִי וְאֶתְעַבֶּה תּוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי: קִסְד שִׁבְעַ בַּיּוֹם הַלְלִיתִךָ עַל מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָה:
קִסְה שְׁלוֹם רַב לְאֶהְבֵי תּוֹרָתְךָ וְאִין לָמוֹ מִכְּשׁוֹל: קִסּו שִׁבְרָתִי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ
הוֹרָה וּמִצְוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: קִסְז שְׁמֶרָה נִפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ וְאֶהְבֵּם מֵאֵד: קִסְח שְׁמֶרָתִי
פְּקוּדֶיךָ וְעֲדוֹתֶיךָ כִּי כָל־דַּרְכֵי נִגְדָה: קִסְט טוֹב עֲשִׂיתָ עִם־עֲבָדְךָ יְהוָה כְּדְבָרְךָ:
סו טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֵאֱמַנְתִּי: סז טָרָם אֶעֱנֶה אֲנִי שִׁגַּג וְעַתָּה
אִמְרָתְךָ שְׁמֶרְתִּי: סח טוֹב אֶתְּהָ וּמִטִּיב לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: סט טָפְלוּ עָלַי שֶׁקָּר
יָדִים אֲנִי בְּכָל־לֵב אֶצֵּר פְּקוּדֶיךָ: ע טָפַשׁ כַּחֲלָב לִבִּי אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשִׂעֵתִי:
עא טוֹב־לִי כִי־עֲנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ: עב טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ מֵאֶלְפֵי זָהָב
וְכֶסֶף: קה גֵּר־לְרֹגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי: קו נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה לְשִׁמּוֹר מִשְׁפָּטִי
צְדָקָה: קז נִעֲנִיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיִּי כְּדְבָרְךָ: קח נִדְבּוֹת פִּי רִצְהָ־נָא יְהוָה
וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי: קט נִפְשִׁי בְּכַפִּי תָמוּד וְתּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: קי נִתְנָנוּ רְשָׁעִים
פֶּחַ לִי וּמִפְּקוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי: קיא נִחַלְתִּי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שִׁשְׁוֹן לְבִי הִמָּה:
קיב נָטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם יַעֲקֹב:

יהי רצון שלאחר אמירת תהילים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות מזמורי התהלים שקראנו לפניך, ובזכות פסוקיהם וכתבתיכם, ואותיותיהם ונקודותיהם, וטעמיהם, ובזכות שמותיך הקדושים והטהורים היוצאים מהם. שתכפר לנו על כל חטאתינו ותסלח לנו על כל עוונותינו, ותמחל לנו על כל פשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך. והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, והדריכנו לעבודתך ותפתח לפנינו בתלמוד תורתך. ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך ותקרא לשבויים דרוך ולאסורים פקח קוח, ולכל הולכי דרכים ועוברי ימים ונהרות מעמך ישראל תצילם מפל צער ונזק, ותגיעם למחוז הפצם לחיים ולשלום. ותפקוד לכל חשוכי בנים בזרע של קימא לעבודתך וליראתך. ועוברות של עמך בית ישראל תצילן שלא תפלה וקדושתן. והיושבות על המשבר ברחמיך הרבים תצילן מפל רע, ואל המניקות תשפיע שלא יחסר חלב מדדיהן. ואל ימשול אספיה ושידן ורוחין ולילין, וכל פגעים ומרעין בישין בכל ילדי עמך בית ישראל, ותגדלם לתורתך לתלמוד תורה לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל תורמי קופת העיר ומפל עמך בית ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות, ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו, והבן פרנסתנו מידך הרחבה והמלאה, ולא יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר, ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורה. ותמהר ותחיש לגאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר: יי, אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת, נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה, שאינו חוזרות ריקם מלפניך, עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך ברוך יי לעולם אמן ואמן.

סליחות לתחלואי ילדים

אל נא תשת עלינו חטאת. אשר גואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:
אל נא רפא נא תחלואי גפן פוריה. בושח וחפוריה ואמלל פריה. גאלנה משחת וממפה טריה. עננו בשענית לאברהם אבינו בהר המוריה:
הגלי עם פדויי ברוע חשונה. הצל מנגף ואל יהיו לשסוף. ותענה קריאתנו למעשה ידיך תכסוף. עננו בשענית לאבותינו על ים סוף:
זכות צור חצב היום לנו תגל. חשכנו מאנה ונחנו ביושר מעגל. טהר טמאתנו ולמאור תורתך עינינו גל. עננו בשענית ליהושע בגלגל:
יה ראה דשן עקוד והצמח לנו תרופה. בלה שוד ושבר סער וסופה. למדנו וחכמנו אמרתך הצרופה. עננו בשענית לשמואל במצפה:
מותם מרחם שרשיו אל תקמל. נקנו מפתם ושמיז ולא נאמל. סעדנו ונושעה וארחות חסדיך נגמל. עננו בשענית לאליהו בהר הכרמל:
עודדנו בצדק משוי מזמים וכפר זדון ומשוגה. פדנו ממזהומת מות ואחור כל נסוגה. צוה ישועתנו ובעונותינו אל נתמוגה. עננו בשענית ליונה במעי הדגה:
קדשת איש חסידך זכור ליפת פעמים. רחמיך תעורר פי לקינו בכפלים. שובנו תקף ליראתך ולא נחשף שולים. עננו בשענית לדוד ולשלמה בנו בירושלים.

סדר פיטום הקטורת

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שביית המקדש קים, כאשר צוית אותם על יד משה נביאך פפתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זפה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:

תנו רבנן, פיטום הקטרת ביצד, שלש מאות ושישים ושמונה מנים היו בה, שלש מאות ושישים וחמשה כמננין ימות החמה מנה בכל יום, מחציתו בבקר ומחציתו בערב, ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום הכיפורים, מחזירן למכתשת בערב יום הכיפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן:

1. הצרי 2. והצפורן 3. והחלבנה 4. והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה. 5. מור, 6. וקציעה 7. ושבילת גרד 8. וכרכם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה. 9. הקשט שנים עשר, 10. קלופה שלשה, 11. קנמון תשעה, בורית פרשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין, מביא חמר חור עתיק. מלח סדומית רובע, מעלה עשן כל ששוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן כל שהיא, אם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחת מכל סממניה, חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית פרשינה למה היא באה, כדי לשפות בה את הצפורן, כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות בו את הצפורן, כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא, רבי נתן אומר: כשהוא שוחק, אומר הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה לחצאין כשרה: לשליש ולרביע, לא שמענו. אומר רבי יהודה: זה הפלל אם כמדדתה כשרה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סממניה, חייב מיתה.

תני בר קפרא: אחת לשישים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו היה נותן בה קרטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה: כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בה: יהוה הושיעה הפלך יענגנו ביום קראנו: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות:

אל רחום שְׁמֶךָ. אל חנוּן שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלַּתְךָ וְתִפְאֶרֶתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דַּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יַחֲוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מְלֻכוֹתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֲזָךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֶרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עַפְרָיִם. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבְרָהָם יֵצֶקְבּוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹמֹת הַיְכָלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרִיסוֹת מִזְבְּחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יַחֲוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׂדִים שְׁלֵא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֵלֶב שְׁלֵא פָּשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבּוֹ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דוֹרְשָׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנְּצַמֵּנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זָךְ וְיֵשֶׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יוֹצֵר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעַסִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֵה בְּעֵת רְצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֵה וּמְצִיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיֵשֶׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קְרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה לְכַעֵס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לְרַצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פָּחַד יֵצֶקְבּוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יֵעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֹזֵר הַשְּׂבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מוֹשֵׁב אֲמֹהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִי יְתוּמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְדִין אֱלֹמְנוֹת עֲנֵנוּ.

י שְׁעֵנָה לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְיֵצֶקְבּוּ בְּנוּ כְּשֶׁנֶּעֱקֵד עַל גְּבֵי הַמְּזֻבַּח הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְיֵעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתֶה הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הַעֲדָה הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְשִׁמְשׁוֹאֵל בְּמַצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְדָוִד וְלְשְׁלֹמֹה בְּנוּ בִירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְאַלְהֵינוּ בְּהַר הַפְּרָמֵל הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְאַלְיֵשֶׁעַ בִּירוּחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחֵלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂרָאֵל וְעִזְרִיָּה בְּתוֹךְ כְּבִשָׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְדַנְיָא בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְמַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְעִזְרָא בְּגוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ, מִי שְׁעֵנָה לְכָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׂרָיִם הוּא יַעֲנֵנוּ, רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְעֵנִי עֲנִינָא: רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְתַבִּירֵי לְבָא עֲנִינָא: רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְמַכִּי רוּחָא עֲנִינָא: רַחֲמָנָא עֲנִינָא רַחֲמָנָא חוּס רַחֲמָנָא פִּרְק רַחֲמָנָא שְׁזִיב רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן הַשְׁתָּא בְּעַגְלָא וּבְזִמְזוֹן קָרִיב:

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ מְנַע מִגְּפָה מְנַחֵלְתָּךְ.

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ סָלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ.

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ קַרַע רֵעַ גֵּזֵר דִּינֵנוּ.

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב.

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ שְׁמַע קוֹלְנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת

תְּפִלָּתֵנוּ.

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ.

מי שברך

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל יושבי תבל החולים במחלת הקורונה ובשאר מחלות, ואת הבריאים בכל מקומות מושבותיהם, בעבור שנתנו צדקה הגונה לקופת העיר, בשכר זה הקב"ה ירחם עליהם וישמרם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם ויתן להם בני בריכי חיי אריכי ומזוני רויחי וימלא רחמים עליהם לזווג הנצרכים בזיווגים הגונים ולרפאת ברפואה שלמה בגוף ונפש את כל החולים ולפקוד בזש"ק את כל הזקוקים לישועה וכל המעוברות תלדנה ולד בריא ושלם בן קיימא וליתן לכל אחד ואחד פרנסתו בהרחבה ויזכו כל אחד ואחד להתעלות בתורה וביראה וימצאו חן ושכל טוב בעיני אדם ואדם וינצלו מכל צרה ומגיפה ונאמר אמון.

קבלת עול מלכות שמים

פעם אחת:

שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד:

שלוש פעמים בלחש:

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

שבע פעמים:

יְהוָה, הוּא הָאֱלֹהִים:

פעם אחת:

אֲדֹנָי מֶלֶךְ, אֲדֹנָי מֶלֶךְ, אֲדֹנָי יְמִלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

שתי פעמים:

אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא

שתי פעמים:

אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא

1800-39-47-47